

« zurück blättern vor »

FALMOWAĆ v. imp., ab 1785; ‘geschmolzenes Glas abschäumen’ –
‘odszumowywać roztopione szkło’: L, SWIL (hut.), SW (hut.) sowie SPA
1916, SPA 1929. ◊ **Etym:** nhd. *feimen, faimen* v., ‘schäumen’, GRI. ◊ **Der:**
wyfalmować v. pf., 1785 Torz.Szkl. 155 *Tygiel dobrze wyfalmować to ieŝt*
wycierać, dla tego że ieŝli iaki metal będzie, to przylepnie do szkła. ◊ [LBel.]
1841 Łab., SW *W[yfalmować], w hutach szklanych, oczyścić z szumowin*
szkło lub tygiel ze szkła. Zuerst geb. L; *zfalmować* v. pf., [einzQu.] 1785
Torz.Szkl. 204 *szkło, gdy się stopi, [...] dopiero mayŝter powinien go*
zfalmować, to ieŝt proch i kurz z wierzchu ná nim będący zciagnąć. Zuerst
geb. L.

« zurück blättern vor »